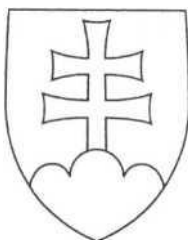

1 S/37/2014 -
33 8014200549

	PO “	ÚI SOI
Doélc:	18,	11, 2014
Podišla iMo; \$ Q ^	Člsio spisu: 2_	
	Vybavuj@:	

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Magdalény Zelinskej a členiek senátu JUDr. Viery Zolákovej, JUDr. Evy Slávikovej v právnej veci žalobkyne **Ivany Krajňákovej**, IČO: 45 956 227, so sídlom Mierová č. 1713/54, Vranov nad Topľou, právne zastúpenej **JUDr. irtg. Michalom Pientom**, advokátom, so sídlom Vranov nad Topľou, Sídlisko Okulka č. 19/42, proti žalovanej **Slovenskej obchodnej inšpekcii, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 32, pošt. priečink č. 29, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovanej zo dňa 26.marca 2014 č. SK/0841/99/2013 na základe žaloby jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Žalobu z a m i e t a .

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Včas podanou žalobou sa žalobkyňa domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného

uvedeného v úvodnej časti rozsudku v spojení s rozhodnutím Inspektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj zo dňa 23.09.2013 č. F/0304/07/13 a žiadala obe rozhodnutia správnych orgánov zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie a priznať žalobkyňi náhradu trov konania.

Žalobkyňa poukázala na to, že prvostupňovým rozhodnutím ako účastníčke konania jej pre porušenie povinnosti podľa zákona č. 377/2004 Z.z. bola uložená pokuta vo výške 1.500,— eur a na základe odvolania vo veci rozhodla žalovaná, ktorá odvolanie zamietla a prvostupňové rozhodnutie potvrdila.

Žalobkyňa namietala, že žalovaná listom zo dňa 18.12.2013 sp. zn.: SK/0841/99/2013 oznámila právnemu zástupcovi, že lehota na rozhodnutie v odvolacom konaní je predĺžená v súlade s ustanovením § 49 ods. 2 Správneho poriadku. V tejto súvislosti konštatovala, že v tomto ustanovení sa uvádza, že v zvlášť zložitých prípadoch rozhodne správny orgán do 60 dní; ak nemožno vzhľadom na povahu veci rozhodnúť ani v tejto lehote, môže ju primerane predĺžiť odvolací orgán. Ak správny orgán nemôže rozhodnúť do 30, prípadne do 60 dní, je povinný o tom účastníka konania s uvedením dôvodov upovedomiť.

Žalobkyňa prezentovala názor, že v predmetnej veci nejde o zvlášť zložitý prípad. Dôvod uvádzaný ako kapacitné dôvody v danom kontexte neobstoja, pretože Správny poriadok takýto dôvod neuvádza v ustanovení § 49 ods. 2. Skutočnosť, že v predmetnej veci nešlo o zvlášť zložitý prípad, nasvedčuje aj samotné odôvodnenie rozhodnutia č. SK/0841/99/2013, ktoré sa obmedzuje iba na všeobecné konštatovania.

Ako žalobné námietky okrem nedodržania lehoty na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne žalobkyňa poukázala na to, že oba správne orgány sa nedostatočne vyporiadali s odôvodnením výšky uloženej pokuty. Napriek rozsiahlym námietkam a podporným argumentom, ktoré žalobkyňa uviedla v odvolaní, druhostupňový správny orgán tieto náležité nevyhodnotil a obmedzil sa v podstate len na citovanie odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu vo vzťahu k určeniu výšky pokuty. Konštatovala, že podľa § 3 ods. 5 Zákona o správnom konaní rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Nižšia výška a to 500,— eur, resp. 600,— eur pokút bola totižto uložená pri predchádzajúcich skutkovo podobných prípadoch. Tieto právoplatné rozhodnutia boli zverejnené na internetovej stránke Slovenskej obchodnej inšpekcie - Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, s poukazom na konkrétne rozhodnutie sp. zn.: SK/0547/99/2009, SK/0526/99/2009 a SK/0524/99/2009. V tejto súvislosti poukázala žalobkyňa na to, že podľa § 10 ods. 9 zákona pri ukladaní pokút sa prihliada na závažnosť porušenia povinností, časť trvania a na vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky na zdravie.

Ďalej akcentovala, že rozhodnutie z roku 2009 sp. zn.: SK/0547/99/2009 obsahovalo nasledujúce zdôvodnenie (citácia): „Správny orgán prihliadol aj na reálnu možnosť vzniku závislosti od nikotínu ako návykovej a škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabaku, pričom toto nebezpečie je o to vážnejšie, že sa jedná o maloletých spotrebiteľov.“ Ďalej namietala, že rovnako v rozhodnutí z roku 2013 č.k.: F/0304/07/13 obsahuje skoro identické zdôvodnenie (citácia): „Správny orgán zároveň prihliadol k tomu, že sledovaný účel zákona zameraný na

ochranu ľudí pred vznikom závislosti od nikotínu ak návykovej a škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabaku a v tabakových výrobkoch na ochranu pred škodlivými účinkami fajčenia a pred inými spôsobmi používania tabakových výrobkov, ktoré poškodzujú zdravie fajčiarov.“ Napriek tomu, že ide o obsahovo podobné odôvodnenia, rozhodnutím sp. zn.: F/0304/07/13 bola uložená niekoľkonásobne vyššia pokuta a to bez náležitého odôvodnenia nových dôvodov, ktoré by zakladali toto niekoľkonásobné zvýšenie výšky pokuty. Preto podľa názoru žalobkyne pri porovnaní rozhodnutia z roku 2013 s rozhodnutím z roku 2009 neboli zistené žiadne nové skutočnosti, ktoré by zakladali novú správnu úvahu pri posudzovaní porušenia povinnosti podľa § 6 ods. 2 zákona č 377/2004 Z.z.. Dôvodom na uloženie vyššej sankcie 1.500,— eur nemôže byť len tá skutočnosť, že od ukladania predošlých pokút v rozmedzí 500,— až 600,- eur už uplynulo niekoľko rokov, prípadne tá skutočnosť, že o zamýšľanej kontrole bola verejnosť informovaná prostredníctvom médií.

Zalobkyňa ďalej zdôraznila, že v predmetnej veci bolo u žalobkyne zistené jedno nezávislé porušenie povinnosti ustanovenej zákonom, preto je na mieste použitie najnižšej sadzby pokuty. Predovšetkým správne orgány nevzali do úvahy faktory a to: a/ nižšia výška pokút, ktorú žalovaný ukladal v predchádzajúcich rokoch iným podnikateľským subjektom pre porušenie § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z., b/ že rozhodovaním prvostupňového správneho orgánu v skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch vznikli neodôvodnené rozdiely, c/ neboli dôsledne vyhodnotené prípadné poľahčujúce okolnosti prípadu na strane žalobkyne, t.j. išlo o jediné porušenie zákona zo strany žalobkyne, že v minulosti nebola za uvedené porušenie zákona nikdy potrestaná, d/ skúmanie zo strany správneho orgánu, či na splnenie výchovného a motivačného účelu zákona, t.j. dosiahnutie nápravy postačuje aj nižšia suma.

Vytýkala žalovanému, že sa nedostatočne vyrovnal s námietkami žalobkyne uvedenými v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu v časti, v ktorej namietala, že jej bola uložená neprímerane prísna sankcia. Poukázala na to, že zákon č. 377/2004 Z.z. v §10 ods. 9 upravuje, že inšpekčný orgán je povinný pri určení výšky pokuty prihliadať na charakter protiprávneho konania a rozsah jeho následkov. Keďže ide o rozhodnutie vydané v správnom konaní, aj toto musí obsahovať podstatné náležitosti uvedené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, pričom odsek 3 tohto ustanovenia ukladá správne orgánu povinnosť v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, a akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Len formálne konštatovanie, že pri uložení pokuty sa prihliadalo na mieru zavinenia, je bez ďalšieho bližšieho odôvodnenia nepresvedčivé a nepreskúmateľné. Nepostačí ani prípadne uviesť, že výška pokuty bola stanovená v rozsahu, ktorý zákon pripúšťa, bez zaoberania sa všetkými hľadiskami, ktoré zákon ako predpoklad takej úvahy stanovuje. Uložená peňažná pokuta vzhľadom na zistený skutkový stav je neprímerane prísna, preto nemá charakter výchovno-prevenčného opatrenia ako to deklarujú správne orgány.

Vzhľadom na uvedené námietky podľa názoru žalobkyne správna úvaha podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku oboch správnych orgánov vo vzťahu k výške pokuty bola vyjadrená nedostačujúco.

Žalovaná vo vyjadrení k žalobe navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázala na priebeh konania a so žalobnými námietkami sa žalovaná vyrovnala tak, že podľa jej názoru postupovala podľa zákona, keď doručila žalobkyni upovedomenie o predĺžení lehoty na rozhodnutie z kapacitných dôvodov, keďže v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, ak správny orgán nemôže rozhodnúť do 30, prípadne do 60 dní, je povinný o tom účastníka konania s uvedením dôvodov upovedomiť. Na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia správny orgán postupoval v zmysle platnej právnej úpravy a tvrdenie žalobkyne, že dôvod uvádzaný ako kapacitné dôvody v danom kontexte neobstojí, pretože zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov takýto dôvod neuvádza v ustanovení § 49 ods. 2, nie je možné brať do úvahy, nakoľko správny poriadok dáva odvolaciemu orgánu možnosť na predĺženie lehoty v prípade, ak vec nemôže byť včas vybavená. O skutočnosti, že vec nemôže byť včas vybavená, ako aj o príčinách tohto stavu, je správny orgán povinný účastníkov upovedomiť, čo v danom prípade správny orgán urobil. Predĺženie lehoty v odvolacom konaní na vydanie rozhodnutia nemusí byť len z dôvodu zložitých prípadov. Lehoty na vydanie rozhodnutia majú poriadkový charakter. Ich prípadné nedodržanie nemá vplyv na právnu pozíciu účastníkov konania.

S námietkou nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia sa žalovaná vyrovnala tak, že predaj cigariet len 14-ročnému dieťaťu v dobe, keď ochrana zdravia spotrebiteľa patrí v Európskej únii k prioritám a k najdôležitejším základným právam spotrebiteľa, je neakceptovateľné. Keďže pohľad na závažnosť porušenia povinnosti podlieha spoločenskému vývoju v závislosti od uznávaných hodnôt v danej spoločnosti a v danej dobe, miera tolerancie za porušenie zákazu predaja cigariet maloletým osobám akceptovateľná pred niekoľkými rokmi, nemusí byť akceptovateľná v súčasnej dobe. Ak teda predaj cigariet v minulosti správny orgán sankcionoval nižšou pokutou, uvedené neznamena, že v čase, keď sa kladie dôraz na ochranu zdravia najmä spotrebiteľ v osobitne zákonom chránených (maloletých), nie je v súčasnej dobe vnímať za osobitne závažné, s potrebou uloženia pokuty vo vyššej zákonnej sadzbe.

Fajčenie patrí k jedným z najviac preskúmaných rizikových návykov ohrozujúcich zdravie. Patrí k jednoznačne dokázaným rizikovým faktorom nádorových ochorení. Cigaretový dym môže obsahovať viac ako 4000 chemických zlúčenín, pretože je produktom spaľovania tabaku, papiera a množstva rozličných prísad. Fajčenie je príčinou asi 30 - 40% všetkých úmrtí na nádorové ochorenia. Podľa údajov WHO na následky závislosti od tabaku zomiera vo svete každý druhý fajčiar. Čím je organizmus mladší, tým sa závislosť vyvíja rýchlejšie.

Fajčenie u detí a mládeže má vážnejšie následky. Závislosť vzniká rýchlejšie u dievčat a žien, ktoré začali fajčiť pred 16. rokom života. Fajčenie v detskom veku ovplyvňuje rast a vývoj. Čím je nižší vek, keď jedinec začne s fajčením, tým závažnejšie poškodenie nezrelého organizmu vzniká, o to silnejšia závislosť sa u jedinca vyvinie. Štúdia z Českej republiky potvrdzuje, že práve z dospelých fajčiarov sa stávajú dospelí fajčiari. Dospelí jedinci začínajú fajčiť skôr výnimočne.

Slovenská republika spolu s Európskou úniou má trvalý záujem vytvárať podmienky, ktoré smerujú k podpore nefajčenia. Cieľom opatrení, ktoré Slovenská republika prijíma, je

znižit' ponuku a dopyt po tabakových výrobkoch predovšetkým pre deti a mládež. Je potrebné dôslednejšie kontrolovať predaj tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov. Účelom zvýšenia pokuty za dané porušenie zákona je zníženie výskytu predmetného predaja.

Správny orgán má za to, že predaj tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov je neprípustný. Ako nástroj slúžiaci na zamedzenie predmetného predaja je kontrola takéhoto predaja príslušným orgánom a v prípade porušenia zákonných povinností uloženie sankcie.

Nakoľko znižovanie počtu fajčiarov medzi mladistvými ľuďmi je v dnešnej dobe prioritný cieľ Európskej únie ako aj Slovenskej republiky, ukladanie vyšších pokút ako boli ukladané v minulosti, je na mieste, keďže toto je prostriedok ako si predávajúci, ktorí predávajú tabakové výrobky uvedomia, že predaj cigariet osobám mladším ako 18 rokov je neprípustný a naučia sa tento zákaz rešpektovať.

Na základe vyššie uvedených skutočností zastáva žalovaný právny orgán názor, že napadnuté rozhodnutie Ústredného inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave č. SK/0841/99/2013 zo dňa 26.03.2014 a rozhodnutie Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj č. F/0304/07/13 zo dňa 23.09.2013 boli vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi.

Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa sa domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutí a postupu správnych orgánov upravených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku označenej ako rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. - podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia - pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Definíciu rozhodnutia správneho orgánu upravuje prvá hlava piatej časti O.s.p. v ustanovení § 244 ods. 3 tak, že rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z predloženého administratívneho spisu vyplýva, že prvostupňový správny orgán Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj rozhodnutím vydaným pod č. F/0304/07/13 dňa 23.09.2013 ako príslušný správny orgán podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov a podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov rozhodol

tak, že účastníkovi konania Ivana Krajňáková... pre porušenie povinnosti podľa zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, dodržiavania zákazu predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, osobám mladším ako 18 rokov a pre porušenie povinností každého, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, odoprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov - podľa § 6 ods. 2 v spojení s § 6 ods. 3 zákona, ku ktorému došlo tým, že účastník konania neodoprel predat' a odpredal v kontrolnom nákupe 14-ročnej maloletej osobe cigarety MARLBORO GOLD - ORIGINAL po 3,40 eur, zistené pri výkone kontroly dňa 18.07.2013 v prevádzkarni účastníčky konania Hostinec Nový Vranovčan, Námestie slobody č. 79, Vranov nad Topľou a uložil žalobkyni podľa § 10 ods. 2 zákona pokutu vo výške 1.500,— eur.

Správny orgán prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že inšpektori Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj dňa 18.07.2013 vykonali kontrolu v prevádzkarni Hostinec Nový Vranovčan, Námestie slobody 79, Vranov nad Topľou, pri ktorej bol zistený nedostatok, za ktorý žalobkyňa zodpovedá, lebo porušila zákaz aj povinnosť pri predaji tabakových výrobkov a to podľa § 6 ods. 2 v spojení s §6 ods. 3 zákona pre porušenie povinnosti dodržiavania zákazu predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov a pre porušenie povinnosti každého, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak odoprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov, keď kontrolou bolo zistené, že účastník konania neodoprel predat' a odpredal v kontrolnom nákupe 14-ročnej maloletej osobe cigarety MARLBORO GOLD - ORIGINAL po 3,40 eur. Odpredaním tabakových výrobkov a neodmietnutím ich predaja osobe mladšej ako 18 rokov žalobkyňa porušila ustanovenie § 6 ods. 2 a 3 zákona. Za zistené nedostatky a tým aj za preukázané pomšenie zákona uvedené vo výroku rozhodnutia žalobkyňa ako predávajúci tabakových výrobkov zodpovedá v plnom rozsahu, a preto dňa 28.08.2013 bolo začaté správne konanie.

Správny orgán prvého stupňa poukázal na ustanovenie § 33 ods. 2 Zákona o správnom konaní, podľa ktorého účastník má možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie a žalobkyňa svoje procesné právo podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku ku dňu vydaniu rozhodnutia nevyužila a podkladom na vydanie rozhodnutia bol kontrolou spoľahlivo zistený skutkový stav. Správny orgán dôvodil ďalej tým, že predávajúci, tzn. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva tabakové výrobky, je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky ich ponuky a predaja. Za ich dodržiavanie zodpovedá objektívne, teda bez ohľadu na akékoľvek okolnosti, ktoré spôsobili ich pomšenie. Citoval ustanovenie § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov, podľa ktorého zakazuje sa predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov a podľa odseku 3 tohto ustanovenie každý, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je povinný odoprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov.

Správny orgán prvého stupňa argumentoval, že účelom uvedených ustanovení je chrániť osoby mladšie ako 18 rokov pred škodlivými účinkami fajčenia a pred vznikom závislosti od nikotínu ako škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabakových výrobkoch. Zákon preto každej osobe, ktorá predáva tabakové výrobky, alebo výrobky, ktoré sú určené na

fajčenie a neobsahujú tabak, ukladá povinnosť vo forme zákazu predávať takéto výrobky osobám mladším ako 18 rokov a ich predaj takejto osobe odmietnuť.

Inšpektorát konštatoval, že vykonanou kontrolou mal presne a spoľahlivo zistené, že žalobkyňa sa citovanými ustanoveniami zákona dôsledne neriadila, keď odpredala tabakové výrobky osobe mladšej ako 18 rokov a ich predaj neodmietla. Keďže správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci z podkladov rozhodnutia, ktoré si za tým účelom zabezpečil, podľa jeho názoru prejednávaná vec bola náležite objasnená. Pri hodnotení dôkazov každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti vychádzal najmä zo skutkového stavu zisteného pri kontrole a zaznamenaného v inšpekčnom zázname, ktorý považuje za nepochybné zistený, ako aj z obsahu vysvetlivky oprávnenej osoby prítomnej pri kontrole, ktorá so zisteným skutkovým stavom bola riadne oboznámená a tento vecne nenamietala.

Správny orgán prvého stupňa ďalej poukázal na to, že po posúdení všetkých okolností v predmetnej veci mal za preukázané, že ustanovenia zákona uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia boli preukázateľne porušené a podľa § 10 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z. Slovenská obchodná inšpekcia uloží pokutu od 331,— eur do 6.638,— eur fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak podľa § 6. Odsok 9 tohto ustanovenia upravuje, že pri ukladaní pokút sa prihliada na závažnosť porušenia povinností, čas trvania a na vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky na zdravie.

Pri určení výšky pokuty bolo prihliadnuté na skutočnosť, že predajom tabakových výrobkov osobe mladšej ako 18 rokov žalobkyňa ako účastník konania porušila zákonom stanovený zákaz, ktorý je adresovaný každému, kto predáva tabakové výrobky a rovnako bral do úvahy vek spotrebiteľa, ktorému žalobkyňa tabakový výrobok predala a takýto predaj spotrebiteľovi pre nesplnenie veku ako zákonom stanovenej podmienky neodmietla. Poukázal na objektívnu zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie s tým, že žalobkyňa zodpovedá aj za protiprávne konanie osôb, ktoré v jej mene pri predaji výrobkov či poskytovaní služieb konajú. Rovnako bolo prihliadnuté aj k skutočnosti, že sledovaný účel zákona zameraný na ochranu ľudí pred vznikom závislosti od nikotínu ako návykovej a škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabaku a tabakových výrobkoch, na ochranu pred škodlivými účinkami fajčenia a pred iným spôsobom používania tabakových výrobkov, ktoré poškodzujú zdravie fajčiarov a nefajčiarov bezprostredne vystavených účinkom fajčenia vzhľadom na zistený nedostatok v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol. Správny orgán uložil pokutu v spodnej hranici zákonnej sadzby, a preto má za to, že pokuta uložená v tejto výške je vzhľadom na jej represívno-výchovnú funkciu, ako aj s prihliadnutím na zákonom stanovené medze a hľadiská pokutou primeranou a zároveň pokutou zodpovedajúcou zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona.

Na základe odvolania žalobkyne, v ktorom namietala rovnako ako v žalobe, vo veci rozhodol druhostupňový orgán - Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave rozhodnutím vydaným dňa 26.marca 2014 pod sp. zn.: SK/0841/99/2013 podľa § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní tak, že odvolanie zamietla a prvostupňové rozhodnutie potvrdila.

Výrok rozhodnutia odôvodnila s poukazom na prvostupňové rozhodnutie, odvolanie,

preskúmala napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. a dospela k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Podľa názoru žalovanej skutkový stav bol spoľahlivo zistený a odvolacie námietky považovala žalovaná za irelevantné, ktoré nemajú vplyv na skutkové zistenia a zodpovednosť žalobkyne za porušenie zákona. Dôvodila tým, že každá pokuta ako taká je sankciou za preukázané konanie spočívajúce v porušení povinností uvedených v zákone, pričom pri závažnosti konania správny orgán prihliadol na spoločenskú nebezpečnosť takéhoto konania, vzal do úvahy, že predaj cigariet len 14-ročnej maloletej spotrebiteľke predstavuje vysoký stupeň závažnosti a spoločenskej nebezpečnosti takéhoto protiprávneho konania, ktorého sa žalobkyňa dopustila. Vo vzťahu k námietkam žalobkyne k výške uloženej pokuty žalovaný zdôraznil, že pri určení pokuty správny orgán vychádzal zo zmyslu a účelu zákona, ktoré vo všeobecnosti sleduje Zákon o ochrane nefajčiarov a osobitne jeho ustanovenie § 6 ods. 2 a 3 poskytujúce zvýšenú ochranu osobám mladším ako 18 rokov pred škodlivými účinkami fajčenia. Akcentoval, že predaj cigariet len 14-ročnému dieťaťu v dobe, keď ochrana zdravia spotrebiteľa patrí v Európskej únii k prioritám a k najdôležitejším základným právam spotrebiteľa, je neakceptovateľné. Keďže pohľad na závažnosť porušenia povinnosti podlieha spoločenskému vývoju v závislosti od uznávaných hodnôt v danej spoločnosti a v danej dobe, miera tolerancie za porušenie zákazu predaja cigariet maloletým osobám akceptovateľná pred niekoľkými rokmi, nemusí byť akceptovateľná v súčasnej dobe. Ak teda predaj cigariet v minulosti správny orgán sankcionoval nižšou pokutou, uvedené neznamená, že v čase, keď sa kladie osobitný dôraz na ochranu zdravia najmä spotrebiteľov osobitne zákonom chránených (maloletých), nie je v súčasnej dobe vnímať za osobitne závažné s potrebou uloženia pokuty vo vyššej zákonnej sadzbe.

K tvrdeniu účastníčky konania, podľa ktorého sa maloletá javila ako podstatne staršia, žalovaná konštatovala, že to je len prejavom nedostatku jeho odbornej starostlivosti, ktorý sa od účastníka konania ako predávajúceho vo vzťahu k spotrebiteľovi pri predaji tabakových výrobkov očakáva. Pri dodržaní určitej úrovne schopnosti a starostlivosti účastníkovi konania musí byť známa skutočnosť, že maloletí v súčasnej dobe svojim výzorom a vzhľadom pôsobia staršie. To však neznamená, že títo maloletí sú vylúčení z ochrany zákona, ktorú zákon maloletým poskytuje. Zákon o ochrane nefajčiarov jednoznačne zakazuje predaj tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov a tým, aj keď nepriamo, umožňuje predávajúcemu overiť si dátum narodenia spotrebiteľa, u ktorého má predávajúci pochybnosti, či spĺňa podmienku veku. Poskytnutie tohto údaju je dobrovoľné, ale v prípade, že spotrebiteľ sa odmietne preukázať, predávajúci má zákonnú možnosť odmietnuť realizáciu predaja.

Zákon č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v ustanovení § 6 ods. 2 nevyžaduje kritérium výzoru ale veku. Predávajúci, pokiaľ predáva tabakové výrobky a potrebu overenia veku ponecháva len na subjektívne posúdenie predavača, vždy nesie riziko, že dôjde k porušeniu zákona, za ktoré predávajúci zodpovedá objektívne.

S odvolacími námietkami, že vek spotrebiteľky počas vykonávanej kontroly nebol nijakým spôsobom preukázaný a taktiež, že správny orgán vôbec nešpecifikoval, na základe akej dohody, z ktorého dňa, resp. aký bol obsah dohody s rodičmi maloletej, a v akom rozsahu môže správny orgán používať maloletú spotrebiteľku v súvislosti s vykonávanými kontrolnými nákupmi, odvolací orgán uviedol, že v zmysle inšpekčného záznamu túto

námietku účastník konania nenamietal, resp. ani neuviedol. Ani v priebehu správneho konania nevzniesol vo veci žiadne námietky a z toho dôvodu sa javí jeho vyjadrenie ako zjavne účelové. Odvolací orgán zásadne odmietol špekulácie účastníka konania o tom, že maloletá osoba prítomná pri kontrole v skutočnosti nebola maloletá. Považuje následne spochybňovanie priebehu kontroly zo strany účastníka konania za špekulatívne, majúce znaky účelovosti a neprihliadol na ne. Čo sa týka totožnosti maloletého, správny orgán poukazuje na to, že totožnosť sa v inšpekčnom zázname neuvádza z dôvodu ochrany maloletého. Inšpektorát SOI však disponuje zmluvou o spolupráci medzi zákonným zástupcom maloletej a Inšpektorátom SOI v Prešove, v ktorej sú uvedené údaje maloletej a v zmysle ktorej zákonný zástupca súhlasí s účasťou maloletej na výkone kontroly.

Inšpektori SOI postupovali v súlade s postupom upraveným vo vyššie citovanom § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z., keď vykonali predmetnú kontrolu za prítomnosti maloletej osoby s predchádzajúcim písomným súhlasom jej zákonného zástupcu, pričom táto bola v inšpekčnom zázname identifikovaná podľa mena, začiatočného písmena jej priezviska a veku v čase kontroly. Odvolací orgán zdôraznil, že v uvedenom prípade je kontrolný postup daný zákonom, pričom orgán dozoru (ako štátny orgán môže konať len v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon) v zmysle uvedeného konal a tento vie preukázať.

Na základe hore uvedených skutočností žalovaná pokladala skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú, v odvolacom konaní nebol zistený žiaden dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia. Výšku uloženej pokuty pokladá žalovaný za primeranú zistenému skutkovému stavu.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 10 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov uloží fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov, podľa § 6 citovaného zákona pokutu od 331,— eur do 6.638,— eur. Uloženie pokuty považovala žalovaná za primeranú zistenému skutkovému stavu. Výška pokuty bude mať nielen sankčný, ale predovšetkým preventívny účinok.

Pri určení výšky pokuty bolo podľa § 10 ods. 9 Zákona o ochrane nefajčiarov prihliadnuté na závažnosť porušenia povinností, čas trvania a na vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky na zdravie tým, že predávajúci porušil zákaz predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov. Správny orgán prihliadol aj na reálnu možnosť vzniku závislosti od nikotínu ako návykovej a škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabaku, pričom toto nebezpečenstvo je o to vážnejšie, že sa jedná o maloletých spotrebiteľov.

Z hľadiska posudzovania miery zavinenia správny orgán pri určovaní výšky pokuty za zistený protiprávny skutkový stav vzal do úvahy, že účastník konania, ako predávajúci, je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky predaja výrobkov, za dodržiavanie ktorých zodpovedá objektívne, tzn. bez ohľadu na akékoľvek okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie. V rámci tejto zodpovednosti zodpovedá aj za protiprávne konanie osôb, ktoré v mene predávajúceho pri predaji výrobkov či poskytovaní služieb konajú.

Rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré boli predovšetkým zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonných povinností

predávajúceho s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zistených nedostatkov.

Správny orgán pri rozhodovaní o výške pokuty prihliadol aj na to, že cestou médií informoval verejnosť o presnom termíne, kedy vykoná kontrolu dodržiavania zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov, a preto práve z dôvodu poskytnutia tejto informácie širokej verejnosti hodnotí porušenie zákazu predaja ako závažné porušenie povinnosti.

Po posúdení vyššie uvedených hľadísk porušenie povinnosti správny orgán kvalifikuje ako závažné.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci, na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie bolo zamietnuté ako nedôvodné.

Z uvedeného teda vyplýva, že žalobkyňa sa domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorá upravuje rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. - v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia - v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. - rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. - podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia - pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Žalobkyňa v žalobe namieta neadekvátnu výšku uložennej pokuty v rozpore s ňou citovaným ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, s poukazom na ustanovenia § 10 ods. 9 zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v porovnaní s rozhodnutiami

vydanými v roku 2009.

Zo žalobnej námietky jednoznačne vyplýva, že zistený skutkový stav medzi účastníkmi konania nie je sporný.

Zákon č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v ustanovení § 1 upravuje, že tento zákon upravuje

- a) podmienky ochrany ľudí pred vznikom závislosti od nikotínu ako návykovej a škodlivej zložky nachádzajúcej sa v tabaku a v tabakových výrobkoch, pred škodlivými účinkami fajčenia a pred inými spôsobmi používania tabakových výrobkov, ktoré poškodzujú zdravie fajčiarov a nefajčiarov bezprostredne vystavených účinkom fajčenia,
- b) podmienky ochrany ľudí pred výrobkami, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak,
- c) podmienky predaja, výroby, označovania a uvádzania tabakových výrobkov do obehu.

Zákon č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu vykonania kontroly v prevádzke žalobkyne dňa 18. júla 2014 v § 5 ods. 3 upravoval, že Slovenská obchodná inšpekcia je na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby oprávnená vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja podľa osobitných predpisov za prítomnosti maloletej osoby.

Z administratívneho spisu nepochybne vyplýva, že citované ustanovenie zákona č. 128/2002 Z.z. bolo dodržané.

Na námietku žalobkyne, že žalovaná o jej odvolaní nerozhodla v lehote stanovenej Správnym poriadkom v § 49 ods. 2, súd neprihliadol. Totižto ustanovenie § 250i ods. 3 O.s.p. upravuje, že pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Podľa názoru súdu o takúto chybu sa nejedná, pretože zrušením rozhodnutia z tohto dôvodu by žalobkyňa nemala priaznivejšie postavenie v správnom konaní.

Podľa § 6 citovaného zákona upravujúceho predaj tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, a to ods. 2 zakazuje sa predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia - každý, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je povinný odoprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov.

Povinnosti fyzických osôb - podnikateľov a právnických osôb upravuje ustanovenie § 8 citovaného zákona v odseku 1 tak, že fyzická osoba - podnikateľ a právnická osoba sú povinné

- a) utvárať podmienky na zabezpečenie ochrany nefajčiarov pred vplyvom škodlivých látok z tabakových výrobkov alebo ich dymu a dechtu alebo z výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak,
- b) zabezpečovať dodržiavanie zákazov a obmedzení podľa tohto zákona.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia - každý, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je povinný upozorniť verejnosť na zákaz podľa § 6 ods. 2 oznamom umiestneným na viditeľnom mieste.

Kontrolu dodržiavania tohto zákona sú povinné vykonávať tieto kontrolné orgány Slovenská obchodná inšpekcia (§ 9 ods. 1 písm. a).

Ustanovenie § 10 upravuje skutkovú podstatu správnych deliktov a jedna z nich je upravená aj v § 10 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov tak, že Slovenská obchodná inšpekcia uloží pokutu od 331,— eur do 6.638,— eur fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, podľa § 6.

Podľa § 10 ods. 9 citovaného zákona - pri ukladaní pokút sa prihliada na závažnosť porušenia povinností, čas trvania a na vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky na zdravie.

Slovenská obchodná inšpekcia zrejme vychádzajúc zo zistených skutočností v médiách oznámila, že bude predaj tabakových výrobkov maloletým kontrolovať od 15.07. do 15.09.2013. Už poskytnutie takejto informácie pre fyzické osoby - podnikateľov malo byť dostatočným signálom na to, aby pri predaji tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, bola ostražitá a dôsledne plnila povinnosti ukladané jej zákonom v citovanom ustanovení § 6 ods. 2 zákona č. 377/2004 Z.z.. Aj podľa názoru súdu predaj tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov v predmetnej veci 14-ročnej spotrebiteľke je závažným porušením povinností, pretože je všeobecne známe, že závislosť vzniká už v mladom veku a tým dlhšie trvá závislosť od fajčenia.

Ak žalobkyňa v žalobe namieta, že v roku 2009 žalovaná ukladala sankcie v rámci rozpätia 500,— až 600,— eur, v dôsledku čoho porušila ustanovenia § 3 ods. 5 Správneho poriadku, súd poukazuje na to, že výška uloženej sankcie je vecou správneho uváženia správneho orgánu. Žalobkyňa ako fyzická osoba - podnikateľka si je povinná uvedomovať svoju spoločenskú zodpovednosť pri predaji tabakových výrobkov a to za situácie, keď bolo širokej verejnosti známe, že kontrolu predaja cigariet osobám mladším ako 18 rokov bude slovenská obchodná inšpekcia v už vyššie uvedenom období kontrolovať. Výška uloženej sankcie je ovplyvnená podľa názoru súdu aj kontrolnými zisteniami slovenskej obchodnej inšpekcie za obdobie od roku 2009 až do roku 2013 a od vývoja názorov v spoločnosti vo vzťahu k tolerancii, resp. netolerancii fajčenia u osôb maloletých a veľmi rizikové faktory na vznik závislosti od nikotínu.

Podľa názoru súdu argumentácia rozhodnutiami slovenskej obchodnej inšpekcie uvedenými v žalobe, vydanými v roku 2009 a to ani v spojení s ustanovením § 3 ods. 5 Správneho poriadku pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia správnych orgánov vo vzťahu k výške uloženej sankcie je irelevantná, pretože tak, ako sa vyvíja judikatúra súdov Slovenskej republiky plynutím času, aj slovenská obchodná inšpekcia na základe v nasledujúcich rokoch po roku 2009 vykonávaných kontrol dospela k záveru, že ukladané sankcie v rozpätí 500,— až 600,— eur za porušenie zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov nemala dostatočne preventívno-výchovný účinok a nebola dostatočne motivačná pre fyzické

osoby - podnikateľov, aby dôsledne plnili povinnosti uložené zákonom č. 377/2004 Z.z..

Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 245 ods. 2 upravuje, že pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

Z ustanovenia § 249 ods. 2 a § 250j O.s.p. jednoznačne vyplýva, že súd preskúmava zákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu iba v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, pričom žalobné námietky musia byť podané v lehote do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak a zmeškanie lehoty nemožno odpustiť (§ 250b ods. 1 O.s.p.).

Ak žalobca na pojednávaní vznášal ďalšiu žalobnú námietku vo vzťahu k nedostatočnej identifikácii maloletej spotrebiteľky, táto námietka nebola obsahom žaloby a naviac z predloženého administratívneho spisu jednoznačne vyplýva, že táto skutočnosť nebola namietaná pri spisovaní inšpekčného záznamu Slovenskou obchodnou inšpekciou, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj zo dňa 18.07.2013.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd je toho názoru, že ide o námietku podanú po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty.

Súd preskúmal rozhodnutie a postup správneho orgánu v rozsahu a z dôvodu uvedeného v žalobe a dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p..

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobkyňa v konaní nemala úspech a žalovaný aj pri úspechu v konaní zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Prešove a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, teda ako navrhuje, aby vo veci rozhodol odvolací súd.

V Prešove dňa 28. októbra 2014

Mgr. Magdaléna Želinská
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Erika Marcinčinová

Kancelária ÚR

Í Došlo: U. 11. 2014

Podacie číslo: A/i	Číslo spisu:
Prílohy/listy:	Vybavuje: